

Ministerium set fra det ærede Medlems Standpunkt, overrasker mig aldeles ikke. Men det, som har Betydning for mig, er virkelig ikke, hvad det ærede Medlem mener, nej, det er, hvad mine Vælgere og mine Klassefæller mener, og saalænge de ikke hævder, at det er et daarligt Ministerium, saalænge de ikke gør Skridt til at faa det styrtet, og saalænge der ikke i Folketinget er et Fler-tal, der styrter Ministeriet, faar det ærede Medlem finde sig i den sure Tilværelse, det maa være for ham at se dette Ministerium.

Endelig var det ærede Medlem saa elskværdig at berøre Bankvæsenet. Han gjorde det med Tilknytning til, hvad jeg i Gaar havde sagt: at man dog, naar man nu taler om Krisen og dens Aarsager, ikke maatte forglemme den kapitalistiske Svindel og Spekulation, der i saa høj Grad har bidraget til at ødelægge dansk økonomisk Liv. Det ærede Medlem var ogsaa saa elskværdig at vise, at han ikke helt havde glemmt Bankulykkerne, men disse interesserer han sig alligevel kun lidt for. At Landmandsbankens Folk i en svunden Tid satte over Styr mange Hundrede Mill. Kr., at Industrifolk og andre i forskellige Virksomheder i vort Samfund handlede paa lignende Maade — tænk paa Transatlantisk Kompagni og alle de mange andre Guldforetagender —, alt dette interesserer ikke det ærede Medlem, nej, hans Interesse samler sig om en lille, beskeden Bank, som Arbejderne en Gang har oprettet, og hvor jeg for 2—3 Aar siden har været Medlem af Repræsentantskabet. Den interesserer det ærede Medlem. De 400 Mill. Kr., som Kapitalister svindlede bort i Landmandsbanken, interesserer ikke det ærede Medlem, slet ikke, hvem der har snydt, bedraget og svindlet her i Samfundet, det interesserer skam ikke det ærede Medlem. Men det interesserer det ærede Medlem, at Arbejdernes Landsbank virkelig har finansieret en Kulforretning, som var en Torn i Øjet paa det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Og at denne Bank har været ude for Vanskeligheder derved i en vis Periode, det interesserer det ærede Medlem, og det forekaster han mig som et Vidnesbyrd om min Mangel paa Adkomst til at tale med om Banksager. Tør jeg spørge det ærede Medlem: Er der nogen, der har lidt en Øres Tab ved Arbejdernes Landsbank? Tør jeg spørge det ærede Medlem: Har Staten maattet træde til som Garant eller med Dækning for bortsvindlede Beløb? Er der overhovedet snydt eller bedraget nogen som helst i den Bank? Har den indladt sig i for store Engagementer, har det saa faaet Lov at gaa uden at blive paatalt

af den nuværende Regering? Lad os faa det at vide, for det er det, der har Interesse. Men i saa Henseende maa det ærede Medlem melde pas, for han ved godt, at han er ude af Stand til at dokumentere noget som helst af den Art, og naar man er det, forekommer det mig, at saa skulde man hellere først tale med de gode Venner, der snyder og bedrager, frem for at tale om Arbejdernes Landsbank!

Formanden: Den højtærede Erhvervsminister betegnede en Udtalelse af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) som en personlig Fornærmelse. Jeg opfattede denne Udtalelse som et stærkt eller kraftigt Angreb. Hvis jeg havde opfattet den som en personlig Fornærmelse mod Erhvervsministeren, vilde jeg have paatalt den.

Ordføreren (Stensballe): Ved at høre paa den Tale, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) holdt, var jeg næsten ved at faa det Indtryk, at det ærede Medlem mente, der her i Landet var ved at brede sig den Opfattelse, at Told maatte der til, og at endogsaa Landboerne var ved at gaa over til denne Anskuelse. Jeg tror, dette er ganske forkert, og jeg vil gerne tage bestemt Afstand fra noget saadant. Jeg vil ogsaa gerne dertil sige, at hvis det ærede Medlem tror at tale paa den samlede Industris Vegne, saa har jeg i hvert Fald i adskillige industrielle Forsamlinger hørt Meninger fremsat, der divergerede meget stærkt fra hans med Hensyn til Spørgsmaalet Told, saa ikke en Gang for Industriens Vedkommende tror jeg, det ærede Medlem har Ret. Det er jo givet, at Tolden vil fordyre Værerne; om Fordyrelsen saa bliver noget større eller mindre, det kan maaske afhænge af Beskæftigelsen i Almindelighed, men Told fordyrer, og derfor kan vi — saaledes som jeg saa ofte har gjort Rede for det — ikke gaa med dertil.

Det ærede Medlem sagde yderligere — saadan forstod jeg i hvert Fald hans Udtalelser —, at der ude paa Landet var ved at vaagne en Forstaaelse af Nødvendigheden af at yde Støtte til Byerhvervene. Det har der altid været, der har altid ude paa Landet været stor Forstaaelse i saa Henseende, ellers var dog heller ikke alle Landborepræsentanter gaaet med til Gennemførelsen af de sociale Love i saa stor Udstrækning, som sket er, thi de sociale Love kommer i Virkeligheden hovedsagelig Byernes Arbejdersstand til gode.

Hvad vi forlanger, er, at Produktionsomkostningerne nedsættes. Vi er villige